

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล นางสาว อรณีย์ ศรีสุข รหัสบุคคล 009730
เบอร์โทรภายใน 1131, 2126 เบอร์โทรมือถือ 080-5048083 Email Address noopookbow@gmail.com
หน่วยงาน หน่วยบริการพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน งานการพยาบาลป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพ

ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามารามธิบดี

ชื่อ-สกุล นางสาว อรณีย์ ศรีสุข รหัสบุคคล 009730

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีทีผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ปรารภนาครั้งสุดท้ายของชายผู้โดดเดี่ยว

หากขอพรได้หนึ่งข้อ คุณจะขออะไรและขอให้ใคร อาจจะขอให้ตนเองร่ำรวย เจอเนื้อคู่ สุขภาพแข็งแรงหรือมีชีวิตที่เป็นอมตะ พรหรือความปรารถนาเหล่านี้คงเป็นสิ่งที่ใครหลายคนต้องการแต่ไม่ใช่สำหรับชายผู้โดดเดี่ยวคนนี้

“โบว์ที่มีเรื่องจะปรึกษา” เสียงพิภพร พยาบาลหอผู้ป่วยศัลยกรรมอุบัติเหตุ เรียกพยาบาลเยี่ยมบ้านด้วยความคุ้นเคย คุณประสิทธิ์พรเป็นชายสูงวัยผิวขาวรูปร่างผอม มาโรงพยาบาลด้วยเรื่องของปวดบิตภายในช่องท้องจากความเจ็บป่วยของโรคและการรักษา ทำให้ผู้ป่วยต้องใส่สายให้อาหารทางจมูก และมีทวารเทียมทางหน้าท้อง ขณะนอนพักรักษาที่หอผู้ป่วย คุณลุงไม่ยอมช่วยเหลือตนเอง แม้กระทั่งหยิบแก้วน้ำ หยิบม้วนทิชชู หรือจับผ้าเช็ดตัวทำความสะอาดร่างกาย ต้องให้พยาบาลหรือผู้ช่วยพยาบาลดูแลตลอดเวลา สร้างความกังวลใจให้กับทีมสุขภาพ เพราะคุณลุงต้องกลับไปอยู่บ้านเพียงลำพัง

คุณลุงเล่าให้ฟังว่า ตนเองเป็นคนโคราช มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ช่วงชีวิตวัยเด็กค่อนข้างลำบากเพราะครอบครัวฐานะยากจน ต้องช่วยแม่หาบผักไปขายที่ตลาดและทำงานรับจ้างส่งตัวเองเรียนจนจบปริญญา ขยันพากเพียรจนสามารถสอบเข้ารับราชการได้ที่กรุงเทพฯ แต่ด้วยความรักอิสระจึงอยู่คนเดียว

“ผมวางแผนชีวิตและใช้จ่ายเงินอย่างรอบคอบ จนมีห้องเล็ก ๆ เป็นของตนเอง มีเงินเก็บก้อนหนึ่งไว้ใช้หลังเกษียณ” คุณลุงพูดด้วยสีหน้าภูมิใจ

“คุณลุงไม่ยากกลับไปอยู่ต่างจังหวัดกับพี่น้องหรอกคะ จะได้มีคนช่วยดูแล” ฉันทามด้วยความเป็นห่วง

“แต่ละคนเขามีภาระ พี่สาวต้องดูแลแม่ แม่อายุเยอะแล้ว” คุณลุงเงิบไปสักระยะ น้ำเสียงรู้สึกได้ว่ามีบางอย่างซ่อนอยู่ คุณลุงคิดว่าหากอาการดีขึ้นและหมอให้ออกจากโรงพยาบาลคงกลับไปอยู่คนเดียว เพราะไม่อยากเป็นภาระของใคร ถึงแม้หลานสาวจะอยู่กรุงเทพฯ ก็ตาม เราจึงวางแผนการดูแลร่วมกันว่า คุณลุงจะต้องให้อาหารทางสาย ดูแลทวารเทียม และช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด

การสอนผู้สูงอายุดูแลตนเองไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะการให้อาหารทางสายยางและการดูแลทวารเทียมเป็นการดูแลที่มีหลายขั้นตอน ละเอียดยิบและซับซ้อน แต่ด้วยความร่วมมือของทีมสุขภาพ ช่วยฝึกและทบทวนจนผู้ป่วยมั่นใจสามารถดูแลตนเองได้

“ถ้าคุณลุงไม่สบายมีอาการผิดปกติฉุกเฉิน พอจะขอความช่วยเหลือจากใครได้นอกจาก 1669 ไหมคะ” ฉันทามด้วยความเป็นห่วงเพราะคุณลุงอยู่คนเดียว โทรศัพท์ใช้ได้เพียงรับเข้าและโทรออกเท่านั้น

คุณลุงมองด้วยแววตาเจ็บปวด เล่าเรื่องราวของพี่น้องที่ต่างเติบโต ความเป็นตัวของตัวเอง เรื่องบางอย่างมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ไม่ได้พูดคุยหรือปรับความเข้าใจกัน และปล่อยให้ความทุกข์ ความเศร้าหมองกลายเป็นหนอง กัดกินใจ ความสัมพันธ์ของพี่น้องจึงเหลือเพียง “แม่” เป็นที่ยึดเหนี่ยว คุณลุงจึงเลือกที่อยู่คนเดียวเพียงลำพัง

“ลุงขอแค่อยู่นจนได้เงินประกันชีวิตก้อนสุดท้าย เอาไปให้แม่ไว้ใช้ยามเจ็บป่วย ลุงก็พอใจแล้ว” ฉันรับฟังอย่างเห็นใจ และนัดหมายจะติดตามเยี่ยมหลังจากคุณลุงออกจากโรงพยาบาล

“ตุ๊ด.....ตุ๊ด.....ตุ๊ด..หมายเลขที่คุณเรียกไม่สามารถติดต่อได้ในขณะนี้กรุณาติดต่อใหม่อีกครั้งค่ะ” เสียงข้อความอัตโนมัติจากปลายสายทำให้ฉันรู้สึกกังวลใจ จึงปรึกษาพี่ภรรยาพยาบาลที่หอผู้ป่วย และประสานกับพยาบาลหน่วยตรวจผู้ป่วยนอก “อีก 3 วัน คุณลุงมีนัดตรวจที่ OPD พี่จะให้เพื่อนช่วยดูให้นะ จะได้พาเข้าห้องตรวจด้วย”

แต่คุณลุงก็ไม่ได้มาตรวจตามนัด พี่ภรรยาจึงโทรมาปรึกษากังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นที่บ้าน ฉันรีบโทรหาคุณลุง ค้นหาเบอร์นิติคอนโด เพื่อโทรสอบถามแต่ก็ไม่มีใครรับสาย หนทางสุดท้ายคือโทรหาหลานสาว ซึ่งหลานให้ข้อมูลว่าเมื่อวานคุณลุงยังโทรหาแม่ที่ต่างจังหวัด ถ้าหลานหายป่วยจากโควิดแล้วจะไปดูที่ห้องพักให้ ทำให้ทีมพอบาใจได้บ้าง

1 สัปดาห์ต่อมา หลานสาวแจ้งว่าคุณลุงเสียชีวิต สันนิษฐานว่าเกิดจากภาวะช็อค โดยเพื่อนบ้านสังเกตว่าไม่เห็นคุณลุงเดินออกมาจากห้องหลายวัน จึงเรียกหน่วยกู้ภัยและพบคุณลุงนอนเสียชีวิตภายในห้องพัก หลานสาวจึงต้องติดต่อกับทางโรงพยาบาลเพื่อขอเอกสารนำไปยื่นประกันชีวิตแทนผู้ป่วย

ทีมสุขภาพ ประรณนาให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพดีสามารถต่อสู้กับโรคร้าย คุณลุงประสิทธิพร ประรณนาที่จะมีชีวิตอยู่ จนได้เงินประกันชีวิตก้อนสุดท้าย เพื่อเอาไปให้แม่ไว้ใช้ยามเจ็บป่วย ทั้งสองต่างประรณนาดีเพื่อผู้อื่น และทำทุกอย่างเพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้สิ่งที่ประรณนา ถึงแม้ผลลัพธ์สุดท้ายอาจไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหวัง แต่อย่างน้อยเรื่องราวนี้ทำให้เห็นว่า ทีมสุขภาพของโรงพยาบาลรามารามิบัติ ใส่ใจและรับฟังความต้องการของผู้ป่วยได้ดังคำว่า ให้....ไม่สิ้นสุด

